

Hned dvě countryová CD se mi dostala do rukou a do sluchátek v poslední době a obě překvapila víceméně příjemně. Zatímco Jan ml., i Vojta natáčejí CD s trampskými písněmi, **František Nedvěd ml**

. se soustředil na svoje verze písní, které známe i z podání jeho otce, tedy vesměs na cover verze cover verzí –

Ve svých písních žiješ dál

. Ale nic proti tomu, Franta vždycky spíše inklinoval ke country, a často i ke country relativně moderní. Nesnažil se tátu kopírovat ani ve zpěvu či v aranžích, do skladeb dal něco ze sebe, takže vůbec nebude vadit, pokud toto CD budete mít doma vedle původních CD Fr. Nedvěda staršího. František aranže příjemně zmodernizoval, místy pročistil, ty rychlejší dostaly přesnější a výraznější tempo (

Co s tím dělat můžu

) a vybral dokonce písně, které si moc nepamatuju, například

Má žena Julie

nebo

Klídek

. Vcelku překvapivá je česká verze amerického cajdáku

Forever and Ever, Amen

, která v české verzi ožije a je osvěžující a od předlohy naprosto odlišně pojatá (včetně textu Dušana Vančury). Ale aby to nebyly jen cover verze, úplně nakonec dal František vlastní skladbu

Jsem jen tvůj

, kterou si asi posluchači oblíbí. Je to hezká vzpomínková deska s přidanou hodnotou. A jedna pikantnost na závěr – na bookletu je uvedeno:

12ti strunná kytara, zpěv: František Medvěd

.{desky 1842}

Druhé, dlouho očekávané album s názvem **Mr. Country** (což asi bude plánované marketingové označení interpreta, něco jako První dáma country music) natočil

Petr Kocman

a taky v mnoha ohledech překvapuje, ale také možná v některých aspektech zaostává za očekáváním. Překvapením je široký autorský záběr – asi největším je countryové zpracování písní Jana Nedvěda (

Křížem kráž, Vzpomínka

, ovšem i skladba

Tobě

, kde se občasnou autorovu přílišnou sladkobolnost nepodařilo rozředit), svým dílem přispěl i Jiří Vondráček (*Cowboy s harmonikou*

,
Lovesong

). I Petr Kocman má na CD několik svých písní (*Mám rád akorát*

,
Týden co týden

), se svými písničkami přispěl i Petr Slabý a najdeme i jednu převzatou od Walta Altridge. Jedna písnička je dílem Kocman Family – autor Zdeněk Kocman také spoluzpívá a uslyšíme i Andyho Kocmana. Stalo se už zvykem zvat si jako hosta na CD Allana Mikuška, Petr Kocman si pozval ale i Bone Dixona či Denisu Markovou.

Zdálo by se, že tak široké autorské zázemí desku přinejmenším roztrhne, ale Petru Kocmanovi se svým zpěvem a

PK bandu

zejména svými aranžemi podařilo písně sjednotit a dát jim společný relativně moderní countryový nebo country rockový výraz, místy inklinující i k jižanskému rocku. Bohužel ale dál už ne. Deska jen opatrně nahlíží z devadesátek do tohoto tisíciletí, místy se snaží přesvědčit, že čím víc baskytara, tím víc moderní country (

Cowboy s harmonikou, Mám tak akorát, Černá díra

, uměřenější je

Nostalgie dnů vánočních

). A tak nakonec stejně potěší více konzervativněji pojaté skladby, kde vynikne hlas Petra Kocmana a není vyrušován bojovými aranžemi:

Není zdrávo tak moc mít rád

nebo

Nelámej nade mnou hůl

. Anebo pak písně z dílny Jana Nedvěda, kde vítězila silná melodika a zpěvák i skupina ji respektovali (

Křížem kráž

, ale zejména

Vzpomínka

). Ona ani popová melodika Jiřího Vondráčka se nedala v jednom případě zlomit a překonat a tak je na CD i pěkná středněproudovka, za kterou by se nestyděl i lecjaký veřejnoprávní rozhlas:

Nelámej nade mnou hůl

. Mě docela oslovil

Lovesong

, kompletně z dílny Jiřího Vondráčka. A pak tedy rodinná píseň

Andy

... Na textaře se mrkněte na booklet sami, kromě Jana Nedvěda má velký podíl i Hana Sorrosová.

V bookletu Petr Kocman vysvětluje, proč si vybral právě tyto autory a tyto písně, také zajímavé

Dvakrát country

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 17 Březen 2024 22:02

počtení. Po něm ještě více pochopíte symboliku desky a její kompaktnost, i když některé skladby budou mít tendenci vás stále vyrušovat (některé v dobrém, jiné v horším). Ale ať je to jak chce, CD s poměrně moderní a světovými trendy poučenou country tu konečně zase máme.
MK {desky 1826}